

ты Государства. Кога ся извѣстилъ Царь-тъ за това, проводилъ войводы *Магранса* и *Сигрицъ* съ заповѣдь да уловятъ *Пешра*, Гбсподарь-тъ надъ Сърбы-ты и да накажатъ бунтовницы-ты. Казаны-ты войводы отидохъ, та наказаха немирницы-ты и съ това удушихъ бунта, а Петра свързахъ и проводихъ го въ Прѣславъ до Царя, който повели, та го хвърлихъ въ тъмницъ, а на нѣгово мѣсто опрѣдѣли *Павла Враняновича* за Господарь въ Сърбіѣ. Слѣдъ нѣколко врѣмя Сърби-ти пакъ ся поддигнали по побужденіе отъ Захарія Прибиславича, нъ и тогази Симеонъ проводилъ доволно войскъ подъ прѣдводителство на войводы *Коняна*, *Емника* и *Ецбоклѣа*, които разбихъ бунтовницы-ты и изловихъ първенцы-ты имъ, та ги проводихъ подъ стражъ въ Прѣславъ, а самъ Захарій ся уплашилъ и побѣгналъ въ Кроаціѣ. Слѣдъ умиряваніе-то на тѣхъ странъ, Българскы-ты войводы отидохъ пакъ въ Кроаціѣ за да накажатъ и тамошни-ты бунтовницы, нъ несполучихъ **927 г.**

Слѣдъ толкози славны дѣла, които израви Симеонъ въ Българіѣ, почина си прѣзъ Маіа въ **927** годинѣ. *) Той ся водилъ съ двѣ жены. Отъ първѣ-

*) Гърци-ти, както за Крума бѣха измыслили приказъ, че когато щялъ да умира, станжло ужъ нѣкакво си чудо, тѣй пишатъ и за Симеона, че нѣкой си звездоброецъ *Јоаннъ* прѣдказалъ, какво, ако ся отсѣче глава-та на статуѣ-тъ, която стояла на *Ксироловъ*; то въ сжщій часъ Симеонъ ще умре. Императоръ *Романъ* повѣрвалъ думы-ты на